

Strasbourg, den 11.6.2013
COM(2013) 407 final

**MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET, RÅDET,
DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALG OG
REGIONSUDVALGET**

Handlingsplan for en konkurrencedygtig og bæredygtig stålindustri i Europa

Indholdsfortegnelse

1.	Stålintustrien i Europa.....	3
2.	Globale markeder for stål og teknologisk udvikling.....	3
2.1.	De vigtigste tendenser på verdensmarkedet.....	3
2.2.	Vigtige teknologiske drivkræfter og udfordringer.....	4
3.	Imødegåelse af udfordringerne – handlingsplanen for stål.....	6
3.1.	Den rette juridiske ramme.....	6
3.2.	Fremme af efterspørgslen efter stål.....	7
3.3.	Lige vilkår på internationalt niveau.....	8
	Adgang til råstoffer.....	9
	Handel.....	10
3.4.	Politikker for energi, klima og ressource- og energieffektivitet med henblik på at øge konkurrenceevnen.....	12
	Overkommelige energipriser og forsyning.....	12
	Klimapolitiske spørgsmål.....	15
	Sikre global sammenlignelighed.....	15
	Stålsektoren som bidragsyder til at nå klima- og ressourceeffektivitetsmål.....	16
3.5	Innovation.....	19
3.6	Den sociale dimension: omstrukturering og kvalifikationsbehov.....	21
4.	Konklusioner.....	24

1. STÅLINDUSTRIEN I EUROPA

En stærk og konkurrencedygtig stålsektor er vigtig for Europas industrielle base. EU er den næststørste stålproducent i verden med en produktion på over 177 mio. ton stål om året, hvilket svarer til 11 % af den globale produktion. Stål er også et led i en række industrielle værdikæder og er tæt forbundet med mange industrielle downstreamsektorer som automobilektoren, bygge- og anlægssektoren, elektroniksektoren og sektoren for mekanisk og elektrisk udstyr. Den har en betydelig grænseoverskridende dimension: 500 produktionsanlæg er fordelt mellem 23 medlemsstater, hvilket gør sektoren til en sand europæisk industri.

I dag står den europæiske stålsektor i en meget **vanskelig situation**. Den aktuelle økonomiske krise har ført til en markedsnedgang i fremstillingsaktiviteterne og den dermed forbundne efterspørgsel efter stål, der fortsat ligger 27 % under niveauet fra før krisen¹. Som følge heraf er flere produktionsanlæg lukket eller har mindsket deres produktion med tab af arbejdspladser til følge – op til 40 000 arbejdspladser i de seneste år. **Presset for at omstrukturere og mindske produktionskapaciteten vil således fortsat være en af de vigtigste udfordringer for industrien i den nærmeste fremtid.**

Det er bemærkelsesværdigt, at overkapacitet ikke kun er et europæisk problem. Stålfremstillingskapaciteten forventes at fortsætte med at stige i de næste to år², og OECD vurderer, at kapaciteten **globalt** vil stige med 118 mio. ton til 2 171 mio. ton i 2014. Den europæiske stålindustri befinder sig i en situation med **samtidige virkninger af lav efterspørgsel og overkapacitet på et globaliseret stålmarked** og står samtidig over for **høje energipriser** og et behov for investeringer for at tilpasse sig den grønne økonomi og fremstille innovative produkter.

Kommissionen mener, at det er afgørende, at **Europa forbliver en vigtig stålproducerende region af økonomiske, sociale og miljømæssige årsager samt af hensyn til forsyningssikkerheden**. Efter vedtagelsen af Kommissionens meddelelse fra 2012 om industripolitikken³, hvori Kommissionen søger at vende tendensen, således at industrien får større betydning i Europa **fra det nuværende niveau på ca. 15,2 % af BNP til helt op til 20 % inden udgangen af 2020**, konkluderede Det Europæiske Råd på sit møde i marts 2013, at det vil følge op på Kommissionens arbejde med specifikke industrielle sektorer. Meddelelsen er Kommissionens reaktion på krisen i stålsektoren og fastsætter målrettede tiltag for at sikre, at det miljø, der opereres i, befordrer en konkurrencedygtig og bæredygtig stålindustri, som sættes i stand til at løse de strukturelle problemer, den står over for, konkurrere globalt og udvikle næste generation af stålprodukter, som er vigtige for andre europæiske nøgleindustrier.

2. GLOBALE MARKEDER FOR STÅL OG TEKNOLOGISK UDVIKLING

2.1. De vigtigste tendenser på verdensmarkedet

Siden 2000 har verdensmarkedet for stål været i vækst drevet af vækstlandenes industrialisering.

---

¹ Eurofer Economic and Steel Market Outlook, 2012.

² Ifølge erklæringer fra selskaber.

³ COM(2012) 582 final.

Industrialiseringen i Asien har gjort regionen til den region, der har den største stålproduktion og -efterspørgsel. **Kina dominerer nu den globale stålproduktion:** Landet tegnede sig for 39 % af Asiens råstålproduktion i 2000. Andelen steg til 71 % i 2012. Den stigende produktion har ført til en indenlandsk overkapacitet i Kina, og landet er nu – efter at have været nettoimportør – blevet verdens største ståleksportør. Den kinesiske stålindustri tegner sig i dag for næsten 50 %⁴ af den globale stålproduktion.

I USA har den kraftige stigning i **skifergasproduktionen** forbedret **den amerikanske industris position** med hensyn til **energiudgifter**, og det er en af hovedårsagerne til tiltrækningen af nye investeringer i stålsektoren. Det kan være et tegn på nye tider for denne sektor, og USA kan snart blive nettoeksportør af stål⁵, hvilket vil øge overforsyningen på de globale markeder yderligere.

Derudover har nogle nabolande (Rusland, Ukraine og Tyrkiet) øget deres stålproduktionskapacitet betydeligt og øget deres evne til at forsyne EU's stålmarked. I mange lande ledsages den øgede produktionskapacitet imidlertid ikke af en åbning af markedet. Der har faktisk været **en stigende tendens til at beskytte indenlandske stålproducenter i de seneste år**. Det gælder f.eks. i Brasilien og Indien⁶. Sådanne foranstaltninger hæmmer udviklingen af et globalt stålmarked, der er baseret på lige vilkår.

I denne vanskelige situation er det lykkedes den europæiske stålindustri at opretholde sit eksportniveau. Siden 2010 har EU's eksport været stigende, og EU har haft et handelsoverskud i de seneste fire år. Handelsoverskuddet for stål for 2012 var på 16,2 mio. ton (20 mia. EUR)⁷.

Rimelig adgang til både primære og sekundære råstoffer samt til søtransport heraf på konkurrencedygtige markedsvilkår er også afgørende for stålindustriens bæredygtige udvikling.

2.2. Vigtige teknologiske drivkræfter og udfordringer

Stål forbliver sandsynligvis et vigtigt foretrukket materiale i bygge- og anlægssektoren og fremstillingssektoren. Ikke desto mindre kan en række tendenser i stålproduktionsteknologien og anvendelsen af stål påvirke efterspørgslen. Samarbejde inden for design- og procesinnovation kan forventes at blive vigtige drivkræfter for sådanne tendenser. Her kan Europa være førende.

På **efterspørgselssiden** vil opførelsen af kraftværker, herunder on- and offshorevindmølleparker, energitransmission og bolig- og transportsektoren fortsat give mulighed for **innovative stålprodukter**.

At øge merværdien af stålprodukter, herunder rør, giver stålproducenterne en mulighed for at differentiere sig fra konkurrenterne og øge deres konkurrencedygtighed. Som en ny OECD-undersøgelse⁸ fremhæver, tegner stålprodukter med høj merværdi sig dog stadig for en

---

⁴ Statistikker fra World Steel Association, 2012, <http://www.worldsteel.org/statistics/statistics-archive/2012-steel-production.html>

⁵ OECD, DSTI/SU/SC(2012) 21, The future of steel: how will the industry evolve? (december 2012).

⁶ DECISÃO CMC N° 39/11, Brasilien hævde importafgifterne på 100 produkter, herunder flere stålprodukter, men ikke forædlede stålplader. Afgifterne blev hævet fra 12 % til 25 % og er gældende i 12 måneder med mulighed for en forlængelse på et år.

⁷ Disse tal er baseret på de produkter, der var omfattet af ordningen med forudgående tilsyn frem til december 2012.

⁸ OECD, DSTI/SU/SC(2012) 12, The future of steel: selected trends and policy issues (december 2012).

begrænset del af efterspørgslen efter stål, og konkurrencen er intens inden for dette segment. Desuden kræver en sådan stålproduktion anvendelse af omkostningstunge stålvalsningsprocesser og store investeringer i forskning og udvikling (FoU).

På produktionssiden gælder det, at selv om innovation fortsat er afgørende for at **udvikle nye produkter og markeder og øge effektiviteten, vil adgangen til og priserne på råstoffer og energi** bl.a. være afgørende for **kommende tendenser**, og for et **importafhængigt Europa** ser **pristendenserne ud til at være for opadgående**. Med hensyn til de råstoffer, der er nødvendige for at fremstille stål, kan udskiftning af primær jernmalm med genbrugt skrot (øget andel af processer i lysbueovne) og udskiftning af kokskul med gas (anvendelse af direkte reduceret jern (DRI)) være vigtige teknologiske tendenser fremover.

Klimapolitikker og ressourceeffektivitet vil også være vigtige drivkræfter for teknologisk udvikling. På kort sigt kan stigende anvendelse af genbrugt skrotmateriale og udbredelse af de bedste tilgængelige teknikker (BAT) være vigtige bidrag til at nå de klimapolitiske mål og øge den bæredygtige anvendelse af de knappe ressourcer.

En ny undersøgelse fra Kommissionen⁹ viste, at inddragelse af BAT mellem nu og 2022 **kun** vil sikre **en begrænset nedbringelse af det overordnede samlede direkte energiforbrug** og CO₂-emissioner, hvis det antages, at der anvendes strenge investeringsvilkår (korte tilbagebetalingsperioder). En yderligere opfølgingsundersøgelse¹⁰ tyder imidlertid på, at der med længere tilbagebetalingsperioder kunne være et højere nedbringelsespotentiale frem til 2030. Derudover ville der være brug for **forskning og vellykket demonstration**, hvis sådanne bedste tilgængelige teknikkers omkostningskonkurrencedygtighed skal forbedres yderligere.

Der forventes gradvise forbedringer med hensyn til **energieffektivitet** på kort og mellemlang sigt. De teknologier, der anvendes på nuværende tidspunkt, er allerede forbedret væsentligt¹¹, og **anlæg**, der anvender de **bedste teknologier**, opererer allerede tæt på deres **termodynamiske grænser**. Når det nu er sagt, er der stadig områder, hvor der kan sikres forbedringer med henblik på at gøre industrien mere modstandsdygtig over for energiudgifter. **Bedre energieffektivitet** ved at **reducere inputomkostninger** kan kræve **større startinvesteringer**, og derfor bør politikker gennemføres på en måde, der tager højde for **konsekvenserne for konkurrenceevnen**. Kommissionen vil derfor overvåge de sektorer, der skønnes at være udsat for en **betydelig risiko for kulstoflækage**, for at sikre, at direktivet om energieffektivitet bidrager til den bæredygtige udvikling af disse sektorer¹².

En vellykket demonstration af banebrydende teknologier inden for nedbringelse af CO₂-emissioner, herunder industriel CO₂-opsamling og -lagring, er afgørende. Inden gennemførelsesfasen er der problemer, der skal løses, f.eks. høje udgifter og bevidsthed og accept i offentligheden, jf. Kommissionens meddelelse om fremtiden for CO₂-opsamling og -lagring i Europa¹³.

---

⁹ Prospective scenarios on energy efficiency and CO₂ emissions in the Iron & Steel industry (2012) – FFC.

¹⁰ The potential for improvements in energy efficiency and CO₂ emissions in the EU27 iron and steel industry under different payback periods, Journal of Cleaner Production (2013), [HTTP://DX.DOI.ORG/10.1016/J.JCLEPRO.2013.02.028](http://dx.doi.org/10.1016/j.jclepro.2013.02.028)

¹¹ Mellem 1980 og 2008 faldt anvendelsen af råstoffer til råstålproduktionen fra 2 336 til 2 015 kg/ton (-13,7 %).

¹² Direktiv 2012/27/EU.

¹³ COM(2013) 180 final.

3. IMØDEGÅELSE AF UDFORDRINGERNE – HANDLINGSPLANEN FOR STÅL

For at **identificere og vurdere de udfordringer**, stålindustrien står over for, blev der i juli 2012 etableret en **rundbordskonference på højt plan** af næstformanden/kommissæren for erhvervsliv og iværksætteri i samarbejde med kommissæren for beskæftigelse, sociale anliggender, arbejdsmarkedsforhold og inklusion¹⁴. Rundbordskonferencen tjente som platform for dialog mellem Kommissionen, administrerende direktører i sektoren og fagforeninger. Repræsentanter fra de største stålproducerende medlemsstater og fra Parlamentet deltog også i møderne. Kommissionen foreslår nu at fokusere på de vigtigste udfordringer for konkurrencedygtigheden i den europæiske stålindustri (se nedenfor).

3.1. Den rette juridiske ramme

Lovgivning på EU-plan er afgørende for en **bæredygtig udvikling** og **et velfungerende indre marked**, for investorsikkerhed og -forudsigelighed og for at skabe lige vilkår.

I overensstemmelse med Kommissionens dagsorden for smart regulering¹⁵ **skal EU-lovgivningen** nå sine mål **på en effektiv måde**. Kommissionen er fast besluttet på at **identificere for store byrder, manglende overensstemmelse, huller eller ineffektive foranstaltninger**.

Derudover kan **de samlede virkninger af forskellige politikker** og lovgivning have indflydelse på en virksomheds kapacitet til innovation og investeringsbeslutninger. Det kan på mellemlang sigt styrke konkurrenceevnen. Konkurrenter på det globale marked har imidlertid mere gunstige rammevilkår, som også kan føre til reducerede investeringer og tabte markedsandele og dermed lukninger eller flytninger.

I den sammenhæng gennemfører Kommissionen en **samlet omkostningsvurdering af specifikke** sektorer, f.eks. stål- eller aluminiumsektoren. Idet den anvender alle sine forhåndenværende værktøjer, **styrker** Kommissionen også sin analyse af konsekvenserne af sine nye politiske forslag **ved at anvende "konkurrenceevnetest"**¹⁶ som led i sine forudgående konsekvensanalyser. Derudover gennemfører Kommissionen **"egnhedskontroller" i form af omfattende politiske evalueringer** for at vurdere, om lovgivningen for en politisk sektor tjener sit formål. Resultaterne fungerer som input, når der drages konklusioner om kommende politiske og lovgivningsmæssige rammer.

Lovgivningen bør være skruet sammen på en **intelligent og ambitiøs måde**, således at den kommer til at fungere som en **afgørende drivkraft for innovation**, særlig når der anvendes dynamiske og markedsbaserede tilgange. Strengere **miljømål** og anvendelse af **harmoniserede bestemmelser, standarder og offentlige indkøb** kan også i høj grad sætte skub i innovationen¹⁷.

Europæiske standarder kan også fremme bæredygtig produktion af stålprodukter til byggeri. Stålindustrien er allerede i gang med at udvikle markedet **Steel Construction Products Mark**

¹⁴ Der kan findes yderligere oplysninger på følgende websted: [HTTP://EC.EUROPA.EU/ENTERPRISE/SECTORS/METALS-MINERALS/STEEL/HIGH-LEVEL-ROUNDTABLE/INDEX_EN.HTM](http://ec.europa.eu/enterprise/sectors/metals-minerals/steel/high-level-roundtable/index_en.htm)

¹⁵ KOM(2010) 543 endelig og COM(2012) 746.

¹⁶ Konkurrenceevnetesten er et værktøj i 12 trin, der vurderer konsekvenserne af et politisk forslag på virksomhedernes konkurrenceevne ved at analysere forslagetets virkninger på omkostningerne ved at drive virksomhed, på den ramte sektors kapacitet til innovation og på virksomhedernes internationale konkurrencedygtighed. Den udgør et enkelt og effektivt værktøj, som sikrer en mere grundig analyse af forslags konsekvenser for konkurrenceevnen – SEC(2012) 91 final.

¹⁷ Innovation i EU, KOM(2010) 546 endelig.

– SustSteel. SustSteel sigter mod at fremme bæredygtighed generelt og særlig i produktionen af stålprodukter til byggeri. Hvis mærket anvendes på en fornuftig og troværdig måde, har det potentiale til at øge sådanne europæiske bæredygtige stålprodukters markedsandel. Medlemsstaterne bør tage højde herfor og kan stille krav om specifikke standardiseringsaktiviteter.

Der er også lovgivningsmæssige overvejelser i medlemsstaterne. I nogle medlemsstater har **momsunddragelse** på det indenlandske stålmarked negativ indflydelse på stålproducenternes driftsvilkår. Som følge heraf lider de under illoyal konkurrence fra det sorte marked. I mange tilfælde tvinger det virksomhederne til at begrænse produktionen eller lukke stålværker. I nogle medlemsstaterne har denne særlige type skatteunddragelse ført til, at produktionen og salget af armeringsstænger faldt med 15 % i 2012 og allerede er faldet med 30 % i år¹⁸.

Kommissionen vil:

- afslutte den **samlede omkostningsvurdering** for stålsektoren i 2013 for at vurdere den overordnede regelbyrde
- fortsat vurdere konsekvenserne af nye initiativer, der kan forventes at have afgørende betydning for stålindustriens konkurrenceevne, i sine konsekvensanalyser, herunder anvende **konkurrenceevnetest**, når det er relevant
- undersøge **SustSteels** potentiale til at øge markedsandelen for europæiske bæredygtige stålprodukter til byggeri. Den kan i den forbindelse anmode om specifikke **standardiseringsaktiviteter**
- sammen med medlemsstaterne undersøge mulige initiativer til bekæmpelse af **det ulovlige EU-marked** for stålprodukter, herunder momsunddragelse.

Kommissionen opfordrer medlemsstaterne til at:

- øge bæredygtigheden af stålprodukter til byggeri ved at undersøge muligheden for at indføre **SustSteel**.

3.2. Fremme af efterspørgslen efter stål

Stålindustrien på verdensplan har på nuværende tidspunkt en **overkapacitet på 542 mio. ton**. Heraf tegner Kina sig for næsten 200 mio. ton¹⁹. På nuværende tidspunkt vurderes overkapaciteten i EU til omkring 80 mio. ton sammenlignet med EU's samlede produktionskapacitet på 217 mio. ton. Hvis stålproduktionskapaciteten forbliver konstant efter 2014, kan det tage fem til syv år, inden efterspørgslen passer til kapaciteten, hvis efterspørgslen stiger med den nuværende takt.

I EU **afhænger efterspørgslen efter stål af den økonomiske og finansielle status for nogle få vigtige stålforbrugende industrier – bygge- og anlægssektoren og automobilektoren** tegner sig f.eks. for en samlet andel på omkring 40 % af stålefterspørgslen. Maskinindustrien og industrien for elektrisk og elektronisk udstyr er også vigtige drivkræfter for stålindustriens velstand. Finanskrisen har imidlertid haft betydelig negativ indvirkning på alle disse industrier. For at sikre genopretning af sektorerne er det vigtigt at gennemføre de nuværende

¹⁸ Statistikker fra Polish Steel Association, 2012.

¹⁹ OECD DSTI/SU/SC(2012) 15 Excess Capacity in the steel industry: an examination of the global and regional extent of the challenge.

EU-initiativer for at støtte bygge- og anlægssektoren og automobilektoren med henblik på at øge deres bæredygtighed samt ressource- og energieffektivitet. Mere vækstorienterede foranstaltninger vil fremme anvendelsen af stål.

Kommissionen vil:

- fortsat fremme **vigtige stålforbrugende sektorer**, særlig gennem Kommissionens initiativ "CARS 2020"²⁰, som bl.a. fremmer efterspørgslen efter køretøjer, der bruger alternative brændstoffer²¹, og gennem Kommissionens strategi for "bæredygtig konkurrenceevne"²² for at øge energi- og ressourceeffektiviteten og fremme renowing af byggemassen.

3.3. Lige vilkår på internationalt niveau

EU er et åbent marked. Alt for ofte anvender stålproducerende tredjelande imidlertid handelsrestriktioner eller -forvridninger for at give deres egne stålindustrier kunstige fordele. Disse restriktioner omfatter toldmæssige barrierer, ikketoldmæssige foranstaltninger (som navnlig vedrører tekniske forskrifter og overensstemmelsesvurderingsprocedurer), eksportfremmende foranstaltninger og subsidier samt restriktioner vedrørende forskellige typer råstoffer til stålproduktion.

EU håndterer **handelsbarrierer** og **urimelig handelspraksis** ved effektivt at gennemføre **markedsadgangsstrategien** med henblik på at **håndhæve internationale forpligtelser** og sikre **lige vilkår** for europæiske erhvervsdrivende i stålsektoren.

Gennem et effektivt netværk og passende **overvågningsmekanismer** har EU identificeret vigtige handelsbarrierer på tredjelandes markeder, som efterfølgende har været mål for hensigtsmæssige håndhævelsesinstrumenter. Eksempler på sådanne praksisser, som er oplyst i EU's markedsadgangsdatabase, omfatter **pålæggelse af eksportrestriktioner og eksportafgifter på råstoffer** i – bl.a. – **Indien, Kina, Rusland og Egypten**, som bidrager til uberettiget at hæve stålproduktionsomkostningerne i EU. Andre typer barrierer på tredjelandes markeder er målrettet mod EU-produkter, som pålægges **overdrevene licensprocedurer** eller krav, der i sidste ende begrænser EU's ståleksport – denne praksis er især blevet identificeret på det indiske og indonesiske marked. Investeringsbegrænsninger og fortrinsbehandling i offentlige indkøbsprocedurer af indenlandske stålsektorer har også været anvendt til at beskytte landes industri mod konkurrence fra EU på navnlig det kinesiske og det amerikanske marked.

For at løfte disse udfordringer indgår EU i dialog med sine partnere gennem nøje afbalancerede tiltag som led i **markedsadgangsstrategien**. De **indiske obligatoriske certificeringskrav** til visse stålprodukter er f.eks. blevet ophævet efter EU's henvendelser til de indiske myndigheder, mens der måtte indledes tvistbilæggelsesprocedurer mod **Kina** vedrørende **vigtige råstoffer** som koks for at sikre ubegrænset forsyning heraf til EU's stålsektor. I mellemtiden søger EU fortsat at fjerne de resterende hindringer gennem et veludviklet netværk af konsultationsfora kendt som **kontaktgrupper vedrørende kul- og**

²⁰ COM(2012) 636 final.

²¹ COM(2013) 17 final og COM(2013) 18 final.

²² COM(2012) 433 final.

stålspørgsmål med Rusland, Kina og USA, men også Japan, Indien og Brasilien. Ud over de aspekter, der er til forhandling under frihandelsdrøftelserne, eller de aspekter, der reelt kan håndteres i WTO-arbejdsgrupper, giver disse kontaktgrupper mulighed for nyttig udveksling med henblik på at identificere og fjerne de barrierer, som EU's industri stadig møder på disse vækstmarkeder.

En anden vigtig udfordring for stålindustrien, navnlig i forbindelse med den globale ståloverkapacitet, er **den mulige anvendelse af urimelig handelspraksis i tredjelande**, som sigter mod at **eksportere overskydende produktion gennem aggressiv erhvervsmæssig adfærd**. Kommissionen håndterer dette spørgsmål ved anvendelse af sine **instrumenter til beskyttelse af handelen**. I 2012 indledte Kommissionen **11 nye undersøgelser** om jern- og stålprodukter efter klager fra industrien om sådan urimelig handelspraksis. Der er tale om en nettostigning i forhold til det foregående år, hvilket illustrerer både problemets omfang og Kommissionens vilje til at gribe ind i denne praksis. Kommissionen skal i denne proces fortsat være opmærksom på andre partners anvendelse af instrumenter til beskyttelse af handelen, som også kan være en metode til uberettiget at begrænse mængden af og markedsandelen for EU's eksport for at beskytte indenlandske producenter. I denne henseende er Kommissionen regelmæssigt i kontakt med tredjelandes myndigheder for at sikre, at WTO's regler om beskyttelsesforanstaltninger, udligningsforanstaltninger og antidumpingprocedurer overholdes.

Generelt kræver de **restriktive foranstaltninger, der påvirker de europæiske stålproducenters konkurrenceevne**, at EU fortsat **strengt anvender sin markedsadgangsstrategi** for at sikre **rimelig international konkurrence og lige vilkår** for den europæiske industri.

Adgang til råstoffer

Som mange andre fremstillingsindustrier er stålfremstillingsindustrien **afhængig af ressourcer, der er knappe** i Europa. Højovne kræver jernmalm og kokskul af god kvalitet. **Priserne på jernmalm** er steget betydeligt de seneste år²³ som følge af en kraftig efterspørgsel fra vækstøkonomierne. En svagere efterspørgsel efter kul i USA, forårsaget af stigningen i skifergasproduktionen, har presset kulpriserne i EU nedad, hvilket har bidraget til lavere priser på kokskul og dermed stigende anvendelse af kul i EU.

Stål kan **genbruges** igen og igen, uden at det mister vigtige egenskaber som styrke, duktilitet og formbarhed. Genanvendelse af ukontamineret stålskrot kan udligne anvendelsen af over 1 200 kg jernmalm, 7 kg kul og 51 kg kalksten pr. ton anvendt stålskrot²⁴. **Fremstilling af stål på basis af skrotstål** frem for primær jernmalm reducerer energitilførslen med omkring 75 % og råstofftilførslen med omkring 90 %²⁵. I lyset af Europas problemer med at få adgang til billig energi og billige råstoffer giver det af økonomiske årsager mening at maksimere den mængde stål, der fremstilles af skrot. Der er også gode miljømæssige argumenter. Produktion på basis af skrot fører til en betydelig reduktion af luftforureningen (omkring 86 %), vandforbruget (40 %), vandforureningen (76 %) og minedriftsaffaldet (97 %)²⁶. 1 ton stål fremstillet af skrot nedbringer CO₂-emissionerne med 231 ton sammenlignet med primær jernmalm.

---

²³ Priserne på jernmalm steg fra 25 USD pr. ton (tørvægt) i 2001 til 250 USD i 2011.

²⁴ World Steel Association (2010).

²⁵ US Environmental Protection Agency.

²⁶ US Environmental Protection Agency.

Hvis mængden af genbrugt skrot i Europa skal øges, vil det først og fremmest kræve **mere velfungerende markeder for sekundært metal**. Det afhænger af udgiften ved at opsamle metaller, der indgår i forladte bygninger, kasserede produkter og andre affaldsstrømme, sammenlignet med priserne på primært metal²⁷. For at fremme genbrug og genvinding bør miljøvenligt **produkt design** omfatte nem afmontering og frigørelse af alle stålkomponenter. Ved at maksimere genvindingen kan mere stål holdes i omløb²⁸. **Direktivet om miljøvenligt design**²⁹ giver mulighed for at fastsætte krav til genanvendelighed og afmontering af produkter på en omkostningseffektiv måde, hvilket kan bidrage til at sikre bedre adgang til skrotmetaller af god kvalitet.

Efterspørgslen efter genbrugt stål er allerede steget som følge af den yderligere tillid til dens kvalitet, der blev skabt med indførelsen af **kriterier for affaldsfasens ophør** for jern og stål³⁰.

Der er behov for en indsats for at håndtere **ulovlig eksport af skrot**, som gør, at den europæiske økonomi mister værdifulde råstoffer. Kommissionen vil forelægge forslag, som skal tackle denne ulovlige eksport ved at styrke medlemsstaternes kapacitet til kontroller i henhold til **forordningen om overførsel af affald**³¹. Det er endvidere nødvendigt at arbejde mere med overvågning af overførsel af skrot.

Når man overvejer produktionsmetoder, bør man også være opmærksom på ressourceeffektiviteten og indvirkningen på klimaet. Omkring 40 % af EU's stålproduktion foregår med lysbueovne, der gør det muligt at fremstille stål af 100 % genbrugt skrotmetallråmateriale. Denne type produktion er energiintensiv, men anvendelsen af skrot som primært råstof gør den ressourceeffektiv. Da den også resulterer i lavere CO₂-emissioner end i forbindelse med stålfremstilling på basis af jernmalm, bør denne type produktion fremmes. Det er imidlertid nødvendigt med **skrot af god kvalitet, der opnås under miljømæssigt acceptable forhold**. Kommissionens **råvarestrategi**³² udstikker de rette rammer for forfølgelsen af dette mål.

For at sikre hensigtsmæssig overvågning har Kommissionen opstillet en **liste over 14 råstoffer af kritisk betydning**, der både er af økonomisk betydning og indebærer en højere risiko for afbrydelser af forsyningen bl.a. som følge af råstoffets geografiske oprindelse. Forsyningsrisikoen kan også forstærkes af den lave substituerbarhed og lave genanvendelsesprocent af selve råstoffet. Listen, som indeholder flere råstoffer, der er nødvendige for fremstillingen af stållegeringer, vil blive revideret i 2013, og det vil blive overvejet at sætte kokskul på listen.

Handel

Handel er særlig vigtig for stål. I lyset af handelens afgørende rolle som drivkraft for økonomisk vækst på det globaliserede stålmarked støtter Kommissionen på det kraftigste **liberaliseringen af den internationale handel i WTO-regi**.

På **bilateralt niveau er forhandlingerne om handelsaftaler, særlig frihandelsaftaler**, endnu et nøgleinstrument i at opnå lige vilkår for EU-virksomheder både med hensyn til

²⁷ <http://scripts.cac.psu.edu/users/n/w/nwh5089/Steel%20Recycling%20Process.pdf>

²⁸ www.eurofer.org/index.php/eng/content/.../517/.../SteelRecycling.pdf

²⁹ Direktiv 2009/125/EF.

³⁰ <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:L:2011:094:0002:0011:DA:PDF>

³¹ Forordning (EF) nr. 1013/2006.

³² KOM(2008) 699 endelig og KOM(2011) 25.

markedsadgang og med hensyn til adgang til råstoffer under rimelige konkurrencevilkår. For at vurdere den generelle virkning, disse aftaler har på EU's industrier og økonomi, analyseres hver enkelt handelsaftale, for så vidt angår den foreslåede aftales konsekvenser for EU, når forhandlingerne er afsluttet – ud over den forudgående konsekvensanalyse, der foretages, inden forhandlingsdirektiverne vedtages, og den bæredygtighedsvurdering, der foretages i forbindelse med handelsforhandlingerne.

De statistiske oplysninger er vigtige for sektoren og gør det muligt at foretage en hurtig analyse af de stadig mere flygtige tendenser inden for stålimport og træffe de nødvendige foranstaltninger på et solidt faktisk grundlag.

Et scenarie med stigende import vil være mere sandsynligt, hvis den overskydende produktionskapacitet verden over fortsat stiger, hvilket tilskynder til anvendelse af **subsider og dumping** for at anvende den globale overskydende kapacitet. Frem til udgangen af 2012 sikrede et automatisk licensbaseret system (forudgående tilsyn)³³ rettidig information om kommende stålimport. Efter udløbet af det automatiske licensbaserede system vil EU fortsat være opmærksom på og overvåge import fra tredjelande nøje via det dertil indrettede "Surveillance 2"-system³⁴. Flere af EU's handelspartnere overvåger også stålimporten, heraf nogle – bl.a. USA – via et system, der svarer til det automatisk licensbaserede system.

Det er også vigtigt at sikre, at de regulerede markeder for **handel med råvarederivater** er fair og gennemsigtige, og anvende specifikke vilkår med henblik på at støtte likviditet, forhindre markedsmisbrug og forhindre opbygning af markedsforvridende positioner. Forskellige forordninger³⁵ kan have indflydelse på stålproducenter – både vedrørende handel med råvarederivater og finansielle instrumenter.

Kommissionen vil:

På kort sigt

- som led i sin **samlede handelsstrategi** anvende sine forskellige handelspolitiske værktøjer og instrumenter (f.eks. handelsforhandlinger eller instrumenter til beskyttelse af handelen) for at sikre europæiske stålproducenter adgang til tredjelands markeder og i den forbindelse:
  - træffe foranstaltninger mod **urimelig handelspraksis** i stålsektoren
  - fortsat afgive **rettidige rapporter om udviklingen inden for stålimport** fra tredjelande
  - fortsat foretage **forudgående konsekvensanalyser af planlagte frihandelsaftaler** inden vedtagelsen af forhandlingsdirektiver samt en

³³ Kommissionens forordning (EU) nr. 1241/2009.

³⁴ Surveillance 2-systemet indsamler data, der hentes direkte fra importtoldangivelser. Disse data vedrører toldangivelsens reference, varernes art, deres oprindelse, mængde, værdi og dato for accept fra toldmyndighederne (reel importdato). Oplysningerne sendes dagligt af de centrale systemer hos EU-medlemsstaternes toldmyndigheder. Det sker i overensstemmelse med artikel 308d i gennemførelsesbestemmelserne til toldkodeksen (forordning 2454/93).

³⁵ Forslag til forordning om markeder for finansielle instrumenter, KOM(2011) 652 endelig, forordning (EU) nr. 648/2012 om OTC-derivater, centrale modparter og transaktionsregistre, markedsmisbrugsdirektivet, 2003/6/EF, som ændret ved direktiv 2008/26/EF, og direktiv 2010/78/EU. Markedsmisbrugsdirektivet er under revision, KOM(2011) 654 endelig og forslag til forordning om markedsmisbrug, KOM(2011) 651 endelig.

analyse af indgåede frihandelsaftalers konsekvenser for EU, inden de undertegnes

- overvåge **skrotmarkederne**. I lyset af den reducerede mængde CO₂ i fremstillingen af skrot i Europa kan der træffes ikkediskriminatoriske foranstaltninger af miljøhensyn, hvis det er nødvendigt for at løse problemet med kulstoflækage til tredjelande, forudsat at de ikke direkte eller indirekte giver anledning til eksportrestriktioner
- forelægge et forslag til retsakt om **kontroller af overførsler af affald**
- overveje **at sætte kokskul** – og andre vigtige elementer i stålframstillingen – på listen over **råstoffer af kritisk betydning**
- indgå i en dialog med de vigtigste stålproducerende tredjelande for at få et **overblik over sektoren** og tendenserne heri og udvikle fælles tilgange til de udfordringer, den står over for på verdensplan.

På lang sigt:

- forfølge sin **dagsorden for handelsliberalisering** gennem forhandlinger om frihandelsaftaler med henblik på at fjerne eller væsentligt reducere toldmæssige og ikketoldmæssige barrierer på tredjelandes markeder og sikre stabil adgang til råstoffer for EU's industri og fremme internationale standarder for stålprodukter
- fortsat arbejde sammen med Rådet og Parlamentet, i forbindelse med bestræbelserne på at **modernisere instrumenterne til beskyttelse af handelen**, for hurtigt at opdatere antidumping- og antisubsidiegrundforordningerne. Disse ændringer ville bl.a. gøre det muligt at pålægge højere afgifter (en fravigelse fra bestemmelsen om "mindste told") på import fra lande, der anvender urimelige subsidier og skaber strukturelle forvriddinger på deres råstofmarkeder, samt give mulighed for mere effektive værktøjer til undersøgelser på eget initiativ i tilfælde, hvor der er risiko for gengældelse mod den pågældende EU-industri.

3.4. Politikker for energi, klima og ressource- og energieffektivitet med henblik på at øge konkurrenceevnen

Overkommelige energipriser og forsyning

Som i andre energiintensive industrier er energiudgifter en af de vigtigste drivkræfter for den europæiske stålsektors konkurrenceevne. Stålindustrien skønner, at **energiudgifter udgør op imod 40 % af de samlede driftsudgifter**, afhængigt af hvilket segment i værdikæden der er tale om³⁶. **Den europæiske industri står over for højere energipriser** end de fleste af sine internationale konkurrenter – en tendens, der er blevet forstærket af prisudviklingen i de seneste år.

Elektricitet og kokskul er stålindustriens vigtigste energikilder, og industrien er under pres med hensyn til begge. Trods et fald for nylig **er prisen på kokskul steget betydeligt gennem**

³⁶ Ecorys Study on European Energy-Intensive Industries – The Usefulness of Estimating Sectoral Price Elasticities.

de seneste år³⁷. De gennemsnitlige **elpriser for slutbrugere** i EU's industri er **dobbelt så høje som i USA**³⁸ og væsentligt **højere end elpriserne i de fleste andre OECD-lande** (dog ikke Japan) og mange af de største vækstøkonomier. Mellem 2005 og 2012 steg **elpriserne** for den europæiske industri **gennemsnitligt 38 %** i realværdi, mens det tilsvarende tal var på -4 % for USA og +16 % for Japan³⁹. Eftersom disse forskelle kommer til udtryk i omkostningsstrukturerne hos stålsekskaber i forskellige regioner og har direkte indvirkning på den globale konkurrence og konkurrenceevne, er **internationalt konkurrencedygtige energipriser og sikre energiforsyninger afgørende for** fremtiden for stålsektoren i Europa, ikke mindst fordi de er vigtige for, at stålindustrien kan **træffe beslutninger om placering og investeringer**. Ifølge den underliggende analyse bag Kommissionens Energikøreplan 2050⁴⁰ vil **elpriserne sandsynligvis stige i perioden frem til 2030** for derefter at falde en smule, især på grund af udgifter til infrastrukturinvesteringer. Det er derfor særlig vigtigt at overveje mulige virkninger på priser og omkostninger, når kommende energipolitikker udformes, og at finde ud af, hvordan negative konsekvenser for energiintensive industriers konkurrenceevne kan mindskes eller udlignes.

Ændringer i elpriserne for slutbrugere og forskelle landene imellem (også inden for EU) opstår som følge af en kompleks interaktion mellem forskellige faktorer, herunder brændstofudgifter, skattepolitik, markedsstruktur, ændrede tilgange til prisregulering, politiske forskelle inden for områderne miljø og vedvarende energi og ændringer i kraftproduktionsstrukturen. Andelen af **vedvarende energikilder i energimikset** har indflydelse på elpriserne. En høj andel af energi fra vedvarende energikilder med lave marginale omkostninger kan presse engrospriserne nedad, men den stigende anvendelse af vedvarende energikilder kan have negative virkninger på priserne for slutbrugere på kort til mellemlang sigt, når medlemsstaterne indfører afgifter på vedvarende energi. Det er derfor vigtigt, at **omkostningerne til vedvarende energi sænkes, og at de nationale støtteordninger er omkostningseffektive**. Andelen af skatter og afgifter fastsat af medlemsstaterne tegner sig for en væsentlig og i mange tilfælde stigende andel af slutbrugerpriserne. Hidtil har stålindustrien og andre energiintensive industrier i visse medlemsstater modtaget nedslag i eller fritagelse for sådanne skatter og afgifter.

En anden udfordring er **elprisstigninger i forbindelse med emissionshandelsordningen (ETS)**. Disse omkostninger kan dog reduceres ved at anvende EU's retningslinjer for statsstøtte⁴¹, som gør det muligt under visse omstændigheder at kompensere for sådanne omkostninger for at forhindre kulstoflækager.

Den gradvise **fuldførelse af det indre energimarked** har bidraget til at fastholde engroselpriserne og vil fremme konkurrencen ved f.eks. at fjerne barrierer for markedsadgang og lovgivningsmæssige hindringer, men fuldførelsen heraf afhænger også af en udvidelse af kapaciteten i den grænseoverskridende og transeuropæiske energiinfrastruktur⁴². Hvis det indre energimarked skal fungere, skal medlemsstaterne **fuldt ud gennemføre den tredje energipakke**⁴³. Andre vigtige faktorer, når det gælder om at sikre konkurrencedygtige

³⁷ Priserne på koks steg fra 170 USD pr. ton i 2009 til 290 USD i 2011.

³⁸ International Energy Agency, Quarterly Statistics, 2nd quarter 2012.

³⁹ IEA: index 2005 = 100, *Energy prices and taxes*, Quarterly Statistics, 4th quarter 2012. De europæiske data omhandler kun OECD-medlemmer.

⁴⁰ KOM(2011) 885/2.

⁴¹ 2009/C 235/04.

⁴² KOM(2011) 676 endelig.

⁴³ Direktiv 2009/72/EF og 2009/73/EF, forordning (EF) nr. 713/2009, 714/2009 og 715/2009.

energipriser og -omkostninger i Europa, omfatter løbende støtte til forskning og innovation inden for **energiteknologier** under det foreslåede Horisont 2020-program (særlig når en sådan støtte kan øge energieffektiviteten, hvilket kan spille en vigtig rolle i delvist at udligne energiprisforskellene)⁴⁴ og en løbende indsats for at sikre diversificerede gasforsyningskilder, -ruter og -lande. Udvikling af interne energiressourcer på en omkostningseffektiv måde – det være sig vedvarende energikilder, kul koblet med CO₂-opsamling og -lagring eller traditionelle eller utraditionelle fossile brændstoffer – kan også have positiv indflydelse på energipriserne på mellemlang til lang sigt.

Energiintensive industrier er meget kapitalintensive med en gennemsnitlig investeringscyklus på 20-30 år, og de har således brug for **forudsigelighed i energiudgifterne for at kunne begrænse investeringsrisici. Langfristede elkontrakter** mellem leverandører og kunder, som sikrer en sådan planlægningssikkerhed, er mulige i henhold til EU's konkurrenceregler. Kun under visse specifikke omstændigheder indebærer sådanne kontrakter begrænsning af konkurrencen i strid med traktaten⁴⁵. Begrænsning vil normalt forekomme i forbindelse med dominerende leverandører eller som en samlet virkning af tilsvarende adfærd fra flere leverandørers side. Ifølge Kommissionens tidligere beslutninger⁴⁶ må der anvendes forskellige individuelle løbetider og udløbsdatoer, men der stilles krav om, at der hvert år stilles betydelige elmængder til rådighed for, at andre leverandører kan indgå kontrakter. Hvis Kommissionens sagspraksis ikke sikrer tilstrækkelig klarhed omkring den konkurrencemæssige vurdering af sådanne kontrakter, vil Kommissionen overveje at udfærdige en vejledningskrivelse, jf. Kommissionens meddelelse⁴⁷, forudsat at betingelserne i meddelelsen er opfyldt.

Det Europæiske Råd bekræftede **på sit møde den 22. maj 2013**, at det er nødvendigt at tage spørgsmålet om konsekvenserne af de høje energipriser og -udgifter op. I den sammenhæng vil Kommissionen følge op på Rådets konklusioner⁴⁸. Denne **præcise overvågning af energiudgifterne** og deres indvirkning på industrien vil omfatte de forskellige komponenter i energipriserne og deres udvikling over tid samt en prissammenligning mellem EU og andre store stålproducerende regioner, herunder oplysninger om korrigerende foranstaltninger som undtagelser og skattelettelser.

Hvad angår differentieret finanspolitisk konsolidering, anbefaler Kommissionen, at **finanspolitiske tilpasninger** skal være mere **vækstvenlige**, både hvad angår indtægter og udgifter. For så vidt angår overgangen til miljøafgifter, kan de fremme udviklingen af ny teknologi, fremme ressourceeffektivitet og skabe "grønne" jobs, men der er også behov for at overvåge de **høje energiprisers** konsekvenser for husholdningerne og konkurrencedygtigheden, herunder i energiintensive industrier, således at fremtidige beslutninger kan træffes på grundlag af solid dokumentation⁴⁹.

---

⁴⁴ KOM(2011) 808 endelig.

⁴⁵ Artikel 101 og/eller 102 i TEUF.

⁴⁶ Sag COMP/39.386 – Langfristede elkontrakter i Frankrig (EUT C 133 af 22.5.2010, s. 5-6) og sag COMP/B-1/37.966 – Distrigas (EUT C 9 af 15.1.2008, s. 8).

⁴⁷ Kommissionens meddelelse om uformel vejledning i relation til nye spørgsmål vedrørende EF-traktatens artikel 81 og 82, som opstår i individuelle sager (vejledningskrivelser), EUT C 101 af 27.4.2004, s. 78.

⁴⁸ EUCO 75/1/12 af 23.5.2013.

⁴⁹ Kommissionens meddelelse, Det europæiske semester for 2013: landespecifikke henstillinger – Europa ud af krisen, COM(2013) 350 final.

Klimapolitiske spørgsmål

Stålintustrien er en af de største kilder til CO₂-emissioner⁵⁰. Det er også en sektor, der vurderes at være i **risiko for kulstoflækage**. Som følge af denne risiko vil stålintustrien i princippet blive tildelt emissionskvoter på 100 % af den referenceværdibaserede værdi gratis. I henhold til ETS-retningslinjerne for statsstøtte kan den modtage økonomisk kompensation pr. 1. januar 2013 frem til den 31. december 2020 i tredje fase af ETS.

Som bekræftet i Kommissionens grøn bog om en ramme for klima- og energipolitikkerne frem til 2030⁵¹ skal energi- og klimapolitikker gennemføres på en omkostningseffektiv, forudsigelig og sammenhængende måde. Lovgivningen skal være gennemsigtig og stabil for at sikre, at langsigtede investeringer, som er afgørende for fornyelsen af den industrielle base, foretages i Europa, særlig når det gælder de meget kapitalintensive industrier med langsigtede investeringsperioder (20-30 år). Derfor vil det i EU's klimapolitik for perioden efter 2020 blive undersøgt, hvordan der bedst kan tages højde for teknologiske begrænsninger, barrierer og muligheder, relaterede udgifters virkning på konkurrenceevnen samt engagementet og ambitionsniveauet i tredjelande.

EU tegner sig for blot 11 % af de globale drivhusgasemissioner, og andelen er faldende, så der er brug for **effektive internationale foranstaltninger** for at tackle klimaændringerne. Et bidrag fra alle større økonomier og alle sektorer på en sammenlignelig, retfærdig, gennemsigtig og ansvarlig måde er afgørende for at nå målet. Et større engagement og effektive overvågnings-, rapporterings- og kontrolordninger skal indføres for at sikre gennemsigtighed i den kommende internationale aftale om klimaændringer, og internationalt anerkendte standarder er afgørende for at forbedre EU's industrielle konkurrenceevne. Det er vigtigt at undersøge, hvordan **klimamålene kan finansieres**. EU's køreplan for omstilling til en konkurrencedygtig lavemissionsøkonomi bekræftede, at det kræver yderligere investeringer, hvis nye mål skal nås⁵². Anvendelse af mere avancerede industriprocesser og -anlæg vil være nødvendig i stor skala efter 2035, fordi CO₂-emissionsniveauet for de mest effektive stålværker i EU ligger tæt på de fysiske grænser med de forhåndenværende teknologier.

En mulighed for **innovativ finansiering** ville være anvendelse af visse af indtægterne fra handel med emissionskvoter under emissionshandelsordningen til at hjælpe med at finansiere klimamål, muligvis ved at udvikle nye CO₂-fattige teknologier i de pågældende industrier. Pr. 2013 vil over 40 % af det samlede antal kvoter i EU blive bortauktioneret, og derfra vil auktionsniveauet stige lineært og bør nå op på 100 % senest i 2027.

EU agter at tackle **de konkurrenceevnerelaterede spørgsmål, der er forbundet med EU's klimapolitik**. Hvis der ikke er lige vilkår i klimapolitikken, har stålproducerende konkurrenter fra tredjelande en urimelig konkurrencefordel, der forvrider det **globale marked** for stål og begrænser fremtidige investeringer i EU, hvilket kan føre til kulstoflækage.

Sikre global sammenlignelighed

Forskning i råstoffer og kontrol med råstofressourcer bliver stadig vigtigere i den aktuelle globale konkurrence om at blive industrielt førende inden for CO₂-fattige teknologier. Stål er et materiale, der har et betydeligt potentiale til at muliggøre overgangen til en videnbaseret,

---

⁵⁰ Det skønnes, at 4-7 % af de menneskeskabte CO₂-emissioner stammer fra denne industri i EU27, som gennemsnitligt genererede 252,5 mio. ton CO₂-emissioner i perioden 2005-2008.

⁵¹ COM(2013) 169 final.

⁵² KOM(2011) 112 endelig.

CO₂-fattig og ressourceeffektiv økonomi⁵³. Det spiller en vigtig rolle i udviklingen og markedsføringen af mere effektive, sikre og pålidelige CO₂-fattede og ressourceeffektive teknologier. For at støtte gennemførelsen af EU's klimapolitik og fremme opfyldelsen af målene i FN's rammekonvention om klimaændringer fik CEN mandat til at udvikle en **europæisk standard** til vurdering af drivhusgasemissioner i energiintensive industrier. Identificering af målbare bidrag til emissionsreduktioner, på anlægs- og industrisektorniveau, kræver gennemsigtige metoder og en stærk konsensus om overvågnings-, rapporterings- og kontrolprocedurerne samt nøgleresultatindikatorer. Standarderne vil i sidste ende gøre det muligt at validere metoderne til måling af procesrelaterede drivhusgasemissioner, sikre sammenlignelighed mellem resultaterne for anlæg globalt og gøre det muligt at vurdere deres forbedringspotentiale

Stålsektoren som bidragsyder til at nå klima- og ressourceeffektivitetsmål

Stål bidrager til at nedbringe CO₂-emissionerne og sikre energibesparelser inden for en række applikationer i f.eks. automobilindustrien, skibsværftsindustrien, bygge- og anlægssektoren, maskinindustrien, husholdningsapparater, medicinsk udstyr og vindmøller. En ny undersøgelse⁵⁴ sammenligner CO₂-besparelserne som følge af innovative stålapplikationer – f.eks. mere effektive kraftværker, vindturbiner og lettere køretøjer – med CO₂-emissionerne fra stålproduktion. Undersøgelsen viser – i Tysklands tilfælde – at besparelspotentialet ved anvendelse af stål er højere end emissionerne fra stålproduktionen. **Stål er fuldt ud genanvendeligt** uden kvalitetstab. Biprodukter ved stålfremstilling (f.eks. slagge) anvendes stort set fuldt ud. Derfor er stålindustrien, hvad angår Europa 2020-flagskibsinitiativet om ressourceeffektivitet⁵⁵, godt stillet, når det gælder om at drage fordel af øget fokus på **livscyklustilgangen**, højere genanvendelsesprocenter og øget anvendelse af biprodukter.

En anden metode til at løse problemerne med nedbringelse af drivhusgasemissioner er yderligere at styrke **gennemførelsen af supplerende energieffektivitetsforanstaltninger inden for stålfremstilling**. Mange anlæg producerer store mængder overskudsvarme og -gas, der kan anvendes til kraftproduktion eller damp, som kan anvendes enten på selve anlægget som produktion til eget forbrug eller eksporteres til naboindustrier eller det offentlige elnet. Sådanne projekter sikrer nedbringelse af emissionerne ved at erstatte andre typer energiproduktion, typisk på basis af fossile brændstoffer.

Kommissionen vil:

På kort sigt

For at skabe **lovgivningsmæssige rammer, der fremmer bæredygtig vækst:**

- udarbejde en vejledning i 2013 om de **støtteordninger for vedvarende energi**, der anvendes af medlemsstaterne for at nå deres 2020-mål for vedvarende energi
- efter anmodning overveje at udfærdige en **vejledningsskrivelse** om den konkurrencemæssige vurdering af **langfristede elkontrakter**, hvis der er nye

⁵³ Arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene, SEK(2011) 1609: Materials Roadmap Enabling Low Carbon Energy Technologies.

⁵⁴ Boston Consulting Group.

⁵⁵ KOM(2011) 21 endelig.

eller uløste spørgsmål

- foretage en **analyse af komponenterne i og drivkræfterne for energipriser** og -udgifter i medlemsstaterne med særlig fokus på indvirkningen på husholdninger, små og mellemstore virksomheder og energiintensive industrier og se mere bredt på EU's konkurrenceevne i forhold til Unionens globale økonomiske samarbejdspartnere forud for drøftelserne på **Det Europæiske Råds møde i februar 2014**. Aflægge beretning om elpriser for industrielle slutbrugere, herunder prisernes komponenter (f.eks. energi, afgifter, skatter) i EU-medlemsstaterne og andre større økonomier
- analysere **ETS' indvirkning på elpriserne** i EU og som led i de klimapolitiske drøftelser frem imod 2030 undersøge behovet for foranstaltninger til at løse **kulstoflækageproblemet** for specifikke sektorer
- udarbejde forslag til **EU's klimapolitiske rammer frem til 2030** på en sådan måde, at der fuldt ud tages højde for omkostningseffektiviteten og de potentielle konsekvenser for udgifterne for industrien. Udviklingen af klimapolitikken frem til 2030 vil, uanset udfaldet af den offentlige høring, der blev indledt med grønbogen "En ramme for klima- og energipolitikkerne frem til 2030", bestræbe sig på bl.a. at tage højde for den europæiske industris internationale konkurrenceevne og de specifikke karakteristika for visse industrier og udviklingen i de globale forhandlinger om klimaændringer samt en vurdering af alle relevante CO₂-emissioner i EU
- sikre, at vurderingen af **risikoen for kulstoflækage** i forbindelse med den nye kulstoflækageliste sker på en åben og gennemsigtig måde i overensstemmelse med kravene i ETS-direktivet, idet der tages højde for visse industris specifikke karakteristika og eludgifternes indflydelse på deres konkurrenceevne
- snarest stille forslag om at tilføje fremstilling af visse smedjærnsprodukter til listen over sektorer, der vurderes at være eksponeret for kulstoflækage som følge af direkte omkostninger
- fremme **bedste praksis for energieffektivitet** på grundlag af resultaterne af de energisyn, der skal foretages af selskaber i overensstemmelse med direktivet om energieffektivitet⁵⁶, samt europæiske og internationale undersøgelser
- fremme **investeringer i energieffektivitet** (nye kedler til kraftproduktion, genvinding af gas i forbindelse med stålfremstilling, Top-Pressure Recovery Turbine Plant (TRT – anlæg med overtryksturbiner), genvinding af overskudsvarme)
- overveje **krav til miljøvenligt design** med henblik på genanvendelighed og afmontering for at sikre lettere frigørelse af stål, der kan genanvendes, fra relevante produkter.

For at fremme **innovation**:

- inddrage stålindustrien i **FUI-, demonstrations-, udbredelses- og markedsføringsforanstaltninger** for energieffektive produkter, teknologier og

⁵⁶

Direktiv 2012/27/EU.

løsninger med henblik på gennemførelse af direktivet om energieffektivitet og andre lovgivninger og politikker om energieffektivitet

- foretage en vurdering af, hvordan **ETS-indtægter kan øremærkes** og anvendes til finansiering af klimamål, herunder udbredelse af nye og innovative teknologier i energieffektive industrier.

På mellemlang til lang sigt

For at skabe **lovgivningsmæssige rammer, der fremmer bæredygtig vækst:**

- forfølge forhandlingerne med henblik på indgåelse af en **bindende international aftale om klimaændringer senest i 2015** for at sikre tilstrækkelige tilsagn fra alle parter side, navnlig de største økonomier, idet der tages højde for deres respektive ansvar og kapacitet og samtidig sikres gennemsigthed og ansvarlighed, samt indføre et stærkt system for overholdelse og håndhævelse
- opfordre Den Europæiske Standardiseringsorganisation til så hurtigt som muligt at udarbejde mulige **standarder for vurdering af drivhusgasemissioner** i energiintensive industrier
- fortsætte sin indsats for at **udvikle livscyklustilgangen** med henblik på i højere grad at tage råstoffers genanvendelighed i betragtning
- vurdere livscyklustilgangen i forhold til værdikæderne og råstoffers genanvendelighed og **integre råstoffers genanvendelighed** i relevante politiske forslag og strategier.

For at **diversificere forsyningskilderne:**

- skabe forudsætningerne for, at de interne (traditionelle og utraditionelle) **fossile gasressourcer** fremover kan udnyttes på miljømæssigt forsvarlig vis, da de kan bidrage til at mindske EU's energipriser og importafhængighed.

Kommissionen opfordrer medlemsstaterne til:

- i forbindelse med forberedelsen af drøftelserne på Det Europæiske Råds møde i februar 2014, på grundlag af Kommissionens rapport, at vurdere **alle nationale foranstaltningers indvirkning på energipriserne for energiintensive industrier, f.eks. beskatning, kapacitets- og netværksafgifter, afgifter** og støttemekanismer for vedvarende energikilder eller andre energikilder
- på grundlag heraf at overveje **hensigtsmæssige foranstaltninger til at sænke energipriserne for energiintensive industrier**, idet der tages højde for den finanspolitiske konsolidering, konkurrencereglerne og det indre markeds integritet
- at overveje at indføre **øremærkning af ETS-indtægter** til FUI-projekter for energiintensive industrier
- at intensivere indsatsen for at **mindske forskellene mellem de gennemsnitlige energipriser og -udgifter** i EU og Unionens største konkurrenter ved at sikre et mere velfungerende marked og styrke forsyningsikkerheden i energisektoren

- at vurdere initiativer inden for **samlet elproduktion, langfristede kontrakter og partnerskaber**
- at udveksle **bedste praksis** og information.

Kommissionen vil **vurdere konsekvenserne af de trufne foranstaltninger** og om nødvendigt rette yderligere henstillinger med henblik på at minimere energiudgifterne for energiintensive industrier.

3.5 Innovation

De mest moderne anlæg i EU's stålindustri er **tæt på grænserne for de nuværende teknologiers ydeevne**, og stålindustrien vil komme til at kæmpe med at opnå yderligere betydelige nedbringelser af CO₂-emissionerne, **hvis der ikke indføres banebrydende teknologier**⁵⁷. Nye teknologiske innovationer ligger flere år ude i fremtiden. Potentielle banebrydende teknologier er allerede blevet undersøgt som led i en "vifte" af projekter under navnet "ULCOS"⁵⁸. Kommissionen støttede ULCOS med i alt 40 mio. EUR under det sjette rammeprogram for forskning, teknologisk udvikling og demonstration og under Kul- og Stålforskningsfonden.

Under Horisont 2020 kan der ydes specifik støtte til procesindustrien til et foreslået offentlig-privat partnerskab, det såkaldte SPIRE⁵⁹. Derudover blev **CO₂-opsamling og -lagring (CCS)** identificeret som en central teknologi til dekarbonisering af den industrielle sektor i køreplanen for omstilling til en konkurrencedygtig lavemissionsøkonomi i 2050⁶⁰ og i Energikøreplanen 2050⁶¹, herunder CCS-applikationer i industrielle processer og i energiproduktionsapplikationer. Det er en af prioriteterne i den strategiske energiteknologiplan for EU (SET) med et målrettet europæisk industriinitiativ og et fælles forskningsprogram under den europæiske energiforskningsalliance. Ståls betydning for energiapplikationer og behovet for forskning og innovation er defineret i Materials Roadmap Enabling Low Carbon Energy Technologies (råstofkøreplan til fremme af CO₂-fattige energiteknologier)⁶². Yderligere forslag til FUI-aktiviteter af den type, der blev undersøgt i den foregående FoU-fase af ULCOS, er således mulige. I 2014-2020 vil Kul- og Stålforskningsfonden yde ca. 280 mio. EUR i støtte til forskningsprojekter.

Fremadrettet står det imidlertid klart, at der vil være brug for et demonstrationsprojekt i industriel målestok vedrørende fremstilling af stål med CO₂-opsamling og -lagring, og at den sandsynlige finansieringsramme vil ligge ud over et FUI-projekts typiske størrelse. Det vurderes da også, at det fulde ULCOS-relaterede spektrum af demonstrationsforsøg ville beløbe sig til over 500 mio. EUR. Der er således tydeligvis behov for **forstærkning fra andre instrumenter** i den næste fase af den kommercielle demonstration af CCS-teknologier til stålproduktion, f.eks. en ny NER 300-indkaldelse, endnu et europæisk genopretningsprogram for energiområdet eller anvendelse af strukturfonde.

⁵⁷ Prospective scenarios on energy efficiency and CO₂ emissions in the Iron & Steel industry (2012) – FFC.

⁵⁸ ULCOS står for Ultra-Low Carbon dioxide (CO₂) Steelmaking – stålproduktion med ultralavt CO₂-udslip.

⁵⁹ Sustainable Process Industry through Resource and Energy Efficiency.

⁶⁰ KOM(2011) 112 endelig.

⁶¹ KOM(2011) 885 endelig.

⁶² SEK(2011) 1609.

Selv om sådanne teknologier er tilgængelige, vil **anvendelse heraf i stor skala** desuden afhænge af, om deres anvendelse i EU er mulig med **konkurrencedygtige produktionsomkostninger**, samt af **accept i offentligheden**. Særlig vil CO₂-opsamling og -lagring kræve indførelse af hensigtsmæssige mekanismer, som engagerer lokalsamfund som partnere i sådanne tiltag og sikrer en passende pris på kulstof.

Den europæiske stålindustri udvikler konstant **nye typer stål** for at opfylde behovene i specifikke applikationer. Der er dog i dag behov for i langt større omfang end hidtil at fremme FUI inden for miljøvenlige proces-teknologier. Potentialet inden for nye sorteringsteknologier og innovative systemer, markeder og forretningsmodeller for yderligere udvikling af genanvendelsen af skrot er særlig lovende, når det gælder om at øge konkurrenceevnen og mindske miljøvirkninger og emissioner.

Det **europæiske innovationspartnerskab om råstoffer**⁶³ fremmer innovation gennem hele værdikæden for stål, fra efterforskning og udvinding til effektiv forarbejdning, genvinding og substitution.

Den industrielle anvendelse af nye stålteknologier kan øges ved at anvende **Den Europæiske Investeringsbanks finansielle mekanisme**⁶⁴. Projekter i stålsektoren med lavere risikoprofil kan ofte opnå langsigtet finansiering fra EIB. Derudover kan meget innovative stålprodukter finansieres under **finansieringsfaciliteten med risikodeling (RSFF)**, som er en innovativ ordning for kreditrisikodeling, der er etableret af Kommissionen og EIB i fællesskab for at øge adgangen til aktiviteter til fremme af gældsfinansiering med en højere risikoprofil inden for forskning, teknologisk udvikling, demonstration og innovationsinvesteringer.

Kommissionen vil:

- som led i **Horisont 2020** og i overensstemmelse med de gældende statsstøtteregler overveje at støtte **FoU-, demonstrations- og pilotprojekter** inden for nye teknologier til renere, mere ressource- og energieffektive teknologier, herunder offentlig-private partnerskaber, der opfylder de relevante krav. Et muligt offentlig-privat partnerskab – SPIRE (Sustainable Process Industry through Resource and Energy Efficiency) og den strategiske energiteknologiplan (SET) er under forberedelse
- samarbejde internationalt i **upstreamforskningsprojekter**, når det er relevant og bidrager til at øge den europæiske konkurrenceevne og markedsadgang
- i højere grad målrette den **økonomiske støtte** mod **opskalerings- og pilotfasen** frem for udelukkende at fokusere på forskningsfasen
- som led i **det europæiske innovationspartnerskab om råstoffer** og navnlig sin kommende strategiske gennemførelsesplan undersøge alle muligheder for fremme af **innovation** i stålindustrien i hele råstoffernes værdikæde, herunder genanvendelse.

Kommissionen opfordrer medlemsstaterne til at:

- undersøge behovet for og rentabiliteten af at **øremærke finansieringskilder** til

⁶³ COM(2012) 82 final.

⁶⁴ EIB, som arbejder uden gevinst for øje, har stadig "AAA"-vurdering hos alle tre kreditvurderingsbureauer og kan derfor låne penge på de globale finansielle markeder til ekstremt gunstige renter og sende dem videre til udvalgte projekter.

etablering af specifikke programmer for finansiering af FUI-projekter i stålsektoren og fremme dannelse af klynger.

Kommissionen opfordrer Den Europæiske Investeringsbank til at:

- overveje **langsigtede finansieringsinstrumenter for stålprojekter**, som har til formål at sikre overholdelse af tilladelseskravene i direktivet om industrielle emissioner på grundlag af de bedste tilgængelige teknikker.

3.6 Den sociale dimension: omstrukturering og kvalifikationsbehov

Udsigterne for beskæftigelsen i stålsektoren giver anledning til alvorlig bekymring og fortjener fuld politisk opmærksomhed, ikke mindst fordi 40 000 arbejdspladser er gået tabt i de seneste år som følge af omstrukturering.

Det betyder, at medlemsstaterne fortsat står over for betydelige **sociale udfordringer** med hensyn til tidligere lukninger og kommende lukninger, der allerede er annonceret, og hvor flere regioner er ramt. Hvis det bliver stadig vanskeligere at fremstille stål i Europa, vil industrier, der afhænger af samme værdikæde, desuden også være nødt til at lukke eller investere andetsteds.

Hvis sektoren fortsat skal være strategisk for den europæiske fremstillingsindustri og for beskæftigelsen, er der behov for hurtige (midlertidige) foranstaltninger – ud over de langsigtede foranstaltninger. Det vil også kræve udvikling af **midlertidige arbejdsordninger** med offentlig støtte **til arbejdstagere** med henblik på at **bevare arbejdskapacitet og holde på arbejdstagerne** i lavkonjunkturperioder, når det er relevant i overensstemmelse med gældende statsstøtteregler.

Forskellige EU-fonde og -redskaber kan mobiliseres for at afhjælpe de sociale **tilpasningsomkostninger** og sikre, at de **kvalifikationer, der er nødvendige** for industriens fremtidige konkurrencedygtighed, bevares i industrien. Det bør ske på måder, der støtter den gradvise bevægelse mod nye avancerede produktionsteknikker og innovative produkter og bør ikke udelukke eventuelle omstruktureringer, der måtte være nødvendige. Sådanne foranstaltninger er særlig relevante for stålsektoren, da den vil skulle tackle overkapacitet.

Foregribelsen af den europæiske stålindustris omstrukturingsbehov er afgørende for at **afbøde negative sociale følger**. For at minimere de sociale konsekvenser bør god praksis inden for uddannelse og omskoling på virksomhedsniveau udbredes og fremmes.

Det gør det endnu vigtigere for alle interesserede parter at tackle **konjunkturbetingede vanskeligheder** med midlertidige foranstaltninger, som skal opretholde produktionen og beskæftigelsen på lang sigt og begrænse kapacitetsreduktionen til den anerkendte strukturelle overkapacitet. Sektoren har allerede truffet tilpasningsforanstaltninger ved at lukke produktionskapacitet på over 30 mio. ton i den europæiske stålindustri – heraf kan de 20 mio. ton betragtes som en permanent justering.

Samtidig **gennemgår stålindustriens arbejdsstyrke hidtil usete forandringer**. Aldersstrukturen i de fleste stålproducerende selskaber er sådan, at over 20 % af den aktuelle arbejdsstyrke vil forlade industrien i perioden 2005-2015, **og op imod 30 % vil forlade den frem til 2025**. Industrien har således behov for at kunne tiltrække unge og kreative talenter.

Der er brug for særlige aktiviteter for at sikre, at **højtuddannede videnskabsfolk og ledere** vil føre den europæiske stålindustri fremad og sikre nye kilder til konkurrencemæssige fordele.

Strukturfondene kan bidrage til omstrukturering i sektoren og fremme innovation og specialisering i intelligent vækst. I denne sammenhæng med stor udvikling og omfattende omstrukturering bør **Den Europæiske Socialfond (ESF)** og **Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen (EGF)** anvendes fuldt ud til at støtte opgradering af kvalifikationer og opdatering af arbejdstagere i sektoren og bidrage til positiv og hurtig omskoling for dem, der risikerer at blive afskediget. Med tilstrækkelig national og/eller regional programmering kan ESF spille denne rolle forebyggende på permanent grundlag og langt forud for specifikke omstruktureringstiltag – og dermed på forhånd afbøde deres konsekvenser fremadrettet. EGF kan supplere disse tiltag ved at yde støtte i form af aktive arbejdsmarkedsforanstaltninger for arbejdstagere, der afskediges.

I henhold til EU's statsstøttere regler kan ståsektoren opnå flere kategorier af **statsstøtteforanstaltninger**, der bidrager til EU's mål for 2020: støtte til FoU og innovation, uddannelses- og beskæftigelsesstøtte og støtte til at forbedre miljøbeskyttelsen. Eksempelvis har ståsektoren allerede været fritaget for nationale miljø- og energiafgifter, modtaget statsstøtte til energieffektivitetstiltag og investeringsstøtte ud over de obligatoriske EU-standarder. Derudover anerkendes ståsektoren som en af de sektorer, der er i risiko for kulstoflækage, og medlemsstaterne kan afbøde konsekvenserne af de højere elpriser som følge af ETS for sektorens konkurrenceevne i perioden 2013-2020 som forklaret ovenfor.

Kommissionen vil:

På kort sigt

- fremme beskæftigelse af unge i sektoren gennem styrkelse af lærlingeordninger og ansættelsesprocesser **rettet mod unge**
- opfordre til nedsættelse af et **europæisk sektorråd for kvalifikationer** for stålindustrien for at samle eksisterende nationale organisationer, der arbejder med udvikling af kvalifikationer og beskæftigelse i ståsektoren. Sektorrådet for kvalifikationer kan – afhængigt af viljen og kapaciteten hos organisationer i sektoren – omfatte arbejdsgiver- og arbejdstagerrepræsentanter på europæisk og nationalt niveau og uddannelsesudbydere
- støtte **sektoralliancer for kvalifikationer**, gennem "Erasmus for Alle"-programmet⁶⁵, der trækker på dokumentation for behov og tendenser for kvalifikationer. Sektoralliancer for kvalifikationer vil arbejde på at **udforme og levere fælles pensu og metoder**, særlig arbejdsbaseret læring, der giver de studerende de kvalifikationer, der er nødvendige på arbejdsmarkedet i en specifik sektor, f.eks. ståsektoren
- støtte **aktiv uddannelse og politikker for livslang læring**, herunder i forbindelse med kvalifikationer inden for energibesparelser gennem uddannelse af energikonsulenter og ansvarlige for energiforvaltning
- (efter klar anmodning fra fagforeninger og/eller nationale myndigheder) lancere **en taskforce på tværs af tjenestegrenene**⁶⁶ for at undersøge og følge op på de største sager med lukninger af stålværker eller betydelige nedskæringer med henblik på at

⁶⁵ KOM(2011) 787 endelig.

⁶⁶ KOM(2005) 120 endelig.

strømline anvendelsen af de relevante EU-midler i tilfælde af betydelige nedskæringer eller lukninger

- præsentere **kvalitetsrammer for omstruktureringer og foregribelse af forandringer**, som fastlægger bedste praksis på området, der skal gennemføres af alle interesserede parter
- sikre, at **tildelingen af EU-midler**, som led i Horisont 2020 og strukturfondene, følger princippet om regional intelligent specialisering og tager højde for **investeringens holdbarhed, når det gælder jobskabelse og -bevarelse** i den specifikke region
- fortsat anvende samfinansieringsregler og **faldende egenbetaling i strukturfondene** for programlande.

Kommissionen opfordrer medlemsstaterne til:

- at undersøge muligheden for sammen med regionale myndigheder at anvende Den Europæiske Socialfond (ESF) til **omskoling og efteruddannelse af** arbejdstagere, herunder ved at træffe specifikke finansieringsforanstaltninger for stålsektoren
- sammen med regionale myndigheder at undersøge muligheden for at anvende **strukturfondene** i den kommende programmeringsperiode med henblik på at afbøde de sociale konsekvenser af omstrukturering i stålsektoren
- at afslutte de igangværende forhandlinger om forslaget til forordning om Den Europæiske **Fond for Tilpasning til Globaliseringen** (EGF) for programmeringsperioden 2014-2020⁶⁷ og anmode om anvendelse heraf
- at fremme **dialog mellem arbejdsmarkedets parter** med henblik på at nå til enighed om midlertidige initiativer til at bevare arbejdspladser, f.eks. muligheden for at indføre **ordninger for fleksibilitet på arbejdsmarkedet**, særlig med hensyn til konjunkturbetingede justeringer.

Kommissionen opfordrer industrien til at:

- spille en aktiv rolle i at **afhjælpe kvalifikationsforskelle og -mangler**
- fortsætte den nødvendige **tilpasning af industrien** i overensstemmelse med bedste praksis for omstruktureringer og foregribelse af forandringer, herunder gennem social dialog og passende inddragelse af regionale interesserede parter
- undersøge **omstruktureringsbehov** og mulige **kapacitetstilpasninger** i lyset af den kommende efterspørgsel i vigtige sektorer, idet der tages hensyn til behovet for at behandle strukturelle og konjunkturbetingede tendenser forskelligt
- **samarbejde med andre interesserede parter**, særlig nationale og regionale myndigheder, for at sikre, at konjunkturbetinget **overkapacitet** håndteres ved hjælp af **midlertidige offentlige støtteforanstaltninger** for at bevare arbejdspladser på lang sigt.

⁶⁷

KOM(2011) 608 endelig.

4. KONKLUSIONER

Som beskrevet ovenfor fastsætter EU's vision for 2030/2050 strategier og veje til at føre den europæiske økonomi hen imod etablering af et bæredygtigt og effektivt globalt energisystem, fornyelse af transportmidler, etablering af et intelligent transportforvaltningssystem og renovering af alle bygninger og integration heraf i intelligente forsyningsnet.

Der er tale om en omfattende vision for avancerede materialer som stål. Tilgængeligheden af stål af den rette kvalitet, mængde og pris er en forudsætning for den vellykkede gennemførelse af visionen. Kun den rette politik og lovgivning kombineret med målrettede tiltag fra Kommissionens, medlemsstaternes og industriens side vil hjælpe stålsektoren med at overkomme vanskelighederne, øge sin konkurrenceevne og fremstille de innovative stålprodukter, der er nødvendige for at bevare og øge markedsandelen.

De konstruktive drøftelser om stål har understreget nytten af og behovet for at fortsætte dialogen mellem vigtige interesserede parter inden for denne strategiske industrielle sektor. Derfor foreslår Kommissionen, at der formelt nedsættes en **gruppe på højt niveau** om stål. Denne proces indebærer et årligt møde på højt niveau. Hovedmålet vil være at sikre en europæisk platform for gensidig information, dialog og udveksling af bedste praksis. Generelt bør det fremme og støtte indsatsen i den europæiske stålsektor for at bevare og øge dens kapacitet til at konkurrere på det globale marked.

Senest 12 måneder efter vedtagelsen af handlingsplanen vil Kommissionen vurdere, hvordan gennemførelsen heraf har haft indflydelse på stålindustriens konkurrenceevne og, om nødvendigt, rette yderligere henstillinger og udfærdige vejledninger.